

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice - Iași

Iași, str. Anastasie Panu nr.26
Cod postal 700025
Tel: +0232/213332
Fax: +0232/219899
e-mail: registratura.generala.is@anaf.ro

DECIZIA NR. 5349/27.04.2017

privind soluționarea contestației formulate de
domnul X din Bacău,

înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași,
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău,
sub nr. BCG – REG

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, Serviciul Evidență pe Plătitori Persoane Fizice, prin Adresa nr., înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, sub nr., asupra contestației formulate de domnul **X**, cu domiciliul în municipiul Bacău, str.....

Contestația este formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași.

Suma contestată este în valoare totală de **S lei** și reprezintă dobânzi și penalități de întârziere aferente diferenței de impozit anual de regularizat.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 45 de zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actul administrativ fiscal a fost comunicat prin poștă în data de **23.01.2017**, potrivit confirmării de primire anexată la dosarul cauzei, iar contestația a fost transmisă prin poștă în data de **23.02.2017**, potrivit ștampilei aplicată pe plicul anexat la dosarul cauzei, aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, sub nr. BCG – REG

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 2, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Domnul X din Bacău, prin contestația înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău sub nr. BCG – REG, precizează că contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., solicitând anularea deciziei atacate.

Petentul motivează că a primit decizia menționată prin care i se pune în vedere faptul că are de achitat suma de S lei, reprezentând accesorii.

În primul rând, invocă nulitatea actului administrativ fiscal având în vedere lipsa obiectului acestuia.

Conform dispozițiilor legale în materie, actul administrativ fiscal trebuie să conțină, în mod obligatoriu, obiectul acestuia, iar lipsa este sancționată cu nulitatea actului administrativ fiscal.

Din anexa la decizia comunicată, precizează că se poate observa faptul că nu se poate determina un obiect al actului întrucât, pe de o parte, se prevede că natura obligației fiscale este reprezentată de diferențe de impozit anual de regularizat, ceea ce presupune că obligația fiscală evidențiată în decizie corespunde unei obligații fiscale principale, respectiv a impozitului anual datorat de persoanele fizice, iar pe de altă parte, suma calculată reprezintă accesorii, respectiv o creanță fiscală accesorie, în speță dobânzi și penalități.

Motivează faptul că în situația dată, este evidentă contradicția în ceea ce privește obiectul actului administrativ, iar această contradicție pune în imposibilitate atât contribuabilul, cât și instanța de judecată să verifice legalitatea actului administrativ, cât și să verifice ce reprezintă suma imputată.

Față de motivele invocate, actul administrativ este nul absolut.

Pe un al doilea plan, motivează faptul că suma nu este datorată întrucât Decizia de impunere nr., a fost achitată integral, în termenul legal și a făcut și imputația plății conform prevederilor art. 115 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Domnul X din Bacău, solicită admiterea contestației și anularea deciziei contestate.

II. Organul fiscal din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău, în temeiul art. 88 lit. c) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri ale bugetului general consolidat, a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.din 31.12.2016 prin care s-au stabilit în sarcina **domnului Xdin Bacău**, dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de **122 lei**, aferente diferenței de impozit anual de regularizat.

Potrivit Anexei la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., documentul prin care s-a individualizat suma de plată este Decizia de impunere uală pentru veniturile realizate din România de persoane fizice pe anul 2014 nr., accesoriile fiind calculate pentru perioada 13.07.2016 – 31.12.2016.

III. Având în vedere constatările organului fiscal, motivațiile contestatorului, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

A. Referitor la condițiile de formă a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 2, este investită să se pronunțe dacă decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii contestată este lovită de nulitate, în condițiile în care a fost emisă de organul fiscal cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

În fapt, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, a emis prin intermediul mijloacelor informatice Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.

Prin contestația formulată **domnul Xdin Bacău**, invocă nulitatea deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii întrucât din anexa la decizia comunicată, precizează faptul că nu se poate determina un obiect al actului întrucât, pe de o parte, se prevede că natura obligației fiscale este reprezentată de diferențe de impozit anual de regularizat, ceea ce presupune că obligația fiscală evidențiată în decizie corespunde unei obligații fiscale principale, respectiv a impozitului anual datorat de persoanele fizice, iar pe de altă parte, suma calculată reprezintă accesorii, respectiv o creanță fiscală accesorie, în speță dobânzi și penalități.

Mai motivează faptul că în situația dată, este evidentă contradicția în ceea ce privește obiectul actului administrativ, iar această contradicție pune în imposibilitate atât contribuabilul, cât și instanța de judecată să verifice

legalitatea actului administrativ, cât și să verifice ce reprezintă suma imputată.

În drept, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 46 și art. 49 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data emiterii deciziei atacate, care stipulează următoarele:

“ART. 46

Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;
- c) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului și, dacă este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de contribuabil/plătitor;
- d) obiectul actului administrativ fiscal;
- e) motivele de fapt;
- f) temeiul de drept;
- g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;
- h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum și ștampila organului fiscal emitent;
- i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;
- j) mențiuni privind audierea contribuabilului/plătitorului.

(3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică cuprinde elementele prevăzute la alin. (2), cu excepția elementelor prevăzute la lit. h).

(4) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică de organul fiscal central se semnează cu semnătura electronică extinsă a Ministerului Finanțelor Publice, bazată pe un certificat calificat”.

“ART. 49

Nulitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

- a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența;
- b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului

fiscal, cu excepția prevăzută la art. 46 alin. (6), precum și organul fiscal emitent;

În speță sunt incidente și dispozițiile ART. I și ART. II din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2447/2014 privind modificarea Ordinului nr. 1.438/2009 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, care prevăd:

“ART. I

Anexele nr. 1 - 7 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.438/2009 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 25 august 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 - 7.

ART. II

Anexele nr. 1 - 7 fac parte integrantă din prezentul ordin”.

Dosar fiscal nr. | Către*2) |
Nr. din | Cod de identificare fiscală |
| Str. nr., bl., sc., |
| et., ap., sectorul, |
| localitatea, județul |
| Cod poștal |

DECIZIE

referitoare la obligațiile de plată accesorii

În temeiul art. 88 lit. c) și art. 119 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri ale bugetului general consolidat, s-au calculat următoarele obligații fiscale accesorii:

Cod*3)	Natura obligației fiscale*4)	Obligații fiscale accesorii*5)
TOTAL:		

În conformitate cu prevederile art. 110 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prezentul înscris constituie titlu de creanță.

Vă invităm ca, în termenul prevăzut la art. 111 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, să achitați sau să faceți dovada plății sumelor menționate în prezenta decizie.

Împotriva prezentului înscris, cel interesat poate formula contestație la organul fiscal emitent al actului administrativ atacat în conformitate cu prevederile art. 205 și 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termenul prevăzut de art. 207 al aceluiași act normativ.

Detaliile referitoare la modul de calcul al sumelor reprezentând obligații fiscale accesorii aferente obligațiilor fiscale se află în anexă.

Conducătorul unității fiscale,

.....
(numele și prenumele)

Document editat prin sistemul informatic, valabil fără semnătură și ștampilă, conform prevederilor Ordinului viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 1.107/2012 privind emiterea prin intermediul centrului de imprimare masivă a unor acte administrative și procedurale.

Număr de înregistrare ca operator de date cu caracter personal - 759

***4) Se va preciza denumirea creanței fiscale principale: impozit, taxă, contribuție, amendă sau alte sume datorate bugetului general consolidat.**

*5) Dobânzile și penalitățile de întârziere se vor calcula conform prevederilor art. 120, respectiv art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Față de prevederile legale citate, rezultă că Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. 430156155291 din 31.12.2016, îndeplinește toate cerințele legale cu privire la modelul de formular utilizat și modul de completare al acestuia, precum și în ceea ce privește conținutul și motivarea actului administrativ fiscal.

Astfel, în ceea ce privește susținerea contestatorului conform căreia decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii este nulă întrucât titlul actului administrativ fiscal spune că obiectul actului este reprezentat de obligații de plată accesorii, iar obligația fiscală evidențiată în decizie corespunde unei obligații principale, respectiv a impozitului anual datorat de persoane fizice, se reține faptul că în mod legal în decizia atacată, la natura obligației fiscale s-a înscris „*Diferențe de impozit anual de regularizat*”, așa cum se prevede la pct. 4 din prevederea legală citată mai sus.

Față de cele precizate, rezultă că aspectele procedurale invocate de contribuabil, în baza cărora invocă nulitatea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., nu au susținere legală.

Pe cale de consecință, decizia contestată, îndeplinește cerințele legale aplicabile actelor administrativ fiscale, motiv pentru care urmează a se respinge, ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

B. Referitor la accesoriile în sumă de S lei, cauza supusă soluționării Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 2, este dacă în mod legal organul fiscal a stabilit în sarcina domnului X din Bacău, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. din 31.12.2016, aceste accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, calculate pentru perioada 13.07.2016 – 31.12.2016, aferente diferenței de impozit pe venit de regularizat, în condițiile în care petentul afirmă că a achitat în termen și integral debitul din Decizia de impunere nr.

În fapt, suma de **S lei**, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente diferenței de impozit pe venit anual de regularizat, a fost stabilită de către organul fiscal din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.

Potrivit Anexei la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., dobânzile și penalitățile de întârziere, în sumă totală de S lei, au fost calculate pentru perioada 13.07.2016 – 31.12.2016. asupra debitului în sumă de S lei, reprezentând diferențe de impozit rezultate din regularizarea anuală, rămasă de plată din suma de S lei, stabilită prin Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2014, înregistrată sub nr. din 16.06.2015, comunicată contribuabilului în data de 17.09.2015.

Domnul X din Bacău, motivează că nu datorează accesoriile, deoarece Decizia de impunere nr., a fost achitată integral, în termenul legal și a făcut și imputația plății conform prevederilor art. 115 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 21, art. 47, art. 48, art. 93, art. 95 art. 98, art. 173, art. 174 și art. 176 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 21

Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

“(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se

constituie baza de impozitare care le generează sau în momentul la care contribuabilul/plătitorul este îndreptățit, potrivit legii, să ceară restituirea.

(2) Potrivit alin. (1), se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată sau dreptul contribuabilului/plătitorului de a solicita restituirea”.

ART. 47

Comunicarea actului administrativ fiscal

“(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului/plătitorului căruia îi este destinat. În situația contribuabilului/plătitorului fără domiciliu fiscal în România, care și-a desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului acestora, la domiciliul fiscal, direct, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal, sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică se comunică prin mijloace electronice de transmitere la distanță ori de câte ori contribuabilul/plătitorul a optat pentru această modalitate de emiteră și de comunicare”.

ART. 48

“Opozabilitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului/plătitorului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

(2) Actul administrativ fiscal care nu a fost comunicat potrivit art. 47 nu este opozabil contribuabilului/plătitorului și nu produce niciun efect juridic”.

ART. 93

“Sfera și actele de stabilire a creanțelor fiscale

[...]

(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri”.

ART. 95

“Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent.

[....].

(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată”.

ART. 98

“Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

[....]

c) deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii; [....]”.

ART. 173

“Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.[....].

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(5) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii, cu excepția situației prevăzute la art. 227 alin. (8)”.

ART. 174

“Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.[....].

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere”.

ART. 176

“Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere”.

Având în vedere prevederile legale de mai sus, rezultă că dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează și tot atunci se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.

Decizia de impunere emisă de organele competente, reprezintă titlu de creanță prin care se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, motiv pentru care, organul fiscal are obligația de a o înregistra în baza sa de date.

Conform prevederilor legale menționate anterior rezultă că orice contribuabil datorează pentru obligațiile de plată neachitate până la termenul legal de scadență, dobânzi și penalități de întârziere, calculate prin decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii, în conformitate cu sumele înregistrate în evidența fiscală la un anumit moment.

Analizând documentele anexate la dosarul cauzei, se constată că:

- în data de 09.11.2015, contribuabilul a achitat suma de S lei, stabilită de plată prin Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2014, înregistrată sub nr. Astfel, potrivit Situației analitice debite, plăți solduri pe anul 2015, din suma achitată, s-a stins debitul curent în sumă de S lei, precum și suma de S lei și suma de S lei, reprezentând debit, respectiv accesorii restante. Pentru debitul rămas de plată în sumă de S lei, au fost calculate, pentru perioada 17.07.2016 – 13.12.2016, dobânzi și penalități de întârziere în sumă de S lei.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei afirmația **domnului X din Bacău** privind achitarea integrală și la termen a obligațiilor datorate, având în vedere următoarele considerente:

- din Situațiile analitice debite plăți solduri aferente anilor 2013 și 2014, 2015 și 2016 editate de organul fiscal, care se regăsesc la dosarul contestației, rezultă că **domnul X din Bacău**, a efectuat plăți la nivelul sumelor declarate de către acesta la organul fiscal, fără a ține seama de diferența de impozit pe venit în sumă de **S lei** și accesorii aferente în sumă de **S lei**, stabilite de organele de inspecție fiscală în data de 18.10.2010, prin Decizia de impunere nr. respectiv nr., diferență care prin Sentința civilă nr. 1119/2012, a fost diminuată cu suma de S lei pentru debit și S lei pentru accesorii;

- pentru diferența suplimentară de impozit pe venit în sumă de **S lei** și accesoriile aferente în sumă de **S lei**, stabilite de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr. respectiv nr., petentul a solicitat inițial instanței de judecată suspendarea executării acestora, pentru ca ulterior, la termenul de judecată din data de 22.09.2011, să renunțe la judecata cererii de suspendare, fapt ce a condus la compensarea de către organul fiscal a acestor sume din plățile curente efectuate de contribuabil;

- în acest sens în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. organul fiscal precizează că plățile efectuate au fost înregistrate în evidența pe plătitor și au stins obligații fiscale în conformitate cu prevederile legale, în ordinea vechimii.

Ca atare, se reține că în materia stingerii obligațiilor fiscale, plățile contribuabililor nu pot stinge obligațiile fiscale curente decât în măsura în care nu există obligații fiscale restante, altminteri, independent de voința contribuabililor, operează de drept stingerea obligațiilor fiscale în ordinea

vechimei, motiv pentru care plățile curente vor stinge mai întâi obligațiile fiscale restante în ordinea vechimei și suma rămasă va fi utilizată pentru stingerea obligațiilor curente.

Totodată, deși instanța de judecată s-a pronunțat definitiv și irevocabil în data de 07.03.2013, în sensul că: anulează decizia de impunere nr..... și pentru suma de **S lei** reprezentând impozit pe venit și **S lei accesorii** și menține celelalte obligații, obligații constând în diferența de impozit pe venit rămasă de plată în sumă de **S lei (S lei – S lei)** și accesoriile aferente în sumă de **S lei (S lei – S lei)**, conform Situației analitice debite plăți, petentul nu a mai efectuat nici o plată în contul debitului rămas în urma pronunțării Curții de Apel Bacău.

Din Anexa la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., rezultă că dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate pentru diferențe de impozit rezultate din regularizarea anuală.

Prin urmare, având în vedere cele precizate mai sus, documentele existente la dosarul cauzei precum și prevederile legale în vigoare, rezultă că Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bacău, a emis corect Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. prin care a stabilit în sarcina **domnului X din Bacău**, obligații fiscale accesorii în sumă totală de **S lei**, urmând a se respinge contestația, ca neîntemeiată, în temeiul prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căror:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborate cu prevederile pct. 11.1. lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.741/2015, care precizează că:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE :

Art. 1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **domnul X din Bacău**, împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., emisă de către Administrația Județeană a

Finanțelor Publice Bacău, pentru suma de **S lei**, ce reprezintă dobânzi și penalități de întârziere aferente diferenței de impozit anual de regularizat.

Art. 2. Serviciul Soluționare Contestații 2, va comunica prezenta decizie contestatorului și Administrației Județene a Finanțelor Publice Bacău – Serviciul Evidență pe Plătitori Persoane Fizice, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 273 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatorul poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bacău, sau la Tribunalul Iași.